AMNESTY INTERNATIONAL THAILAND

สรุปการดำเนินงาน
เกี่ยวกับการประชุมสุดยอดเป้าหมาย
การพัฒนาแห่งสหัสวรรษ
(MDG SUMMIT)

ทบทวนข้อมูลกิจกรรมของสำนักงาน AI ประจำองค์การสหประชาชาติที่นิวยอร์ก (AIUNNY) เกี่ยวกับการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ
10/30/10

I. **วัตถุประสงค์ของ AI การประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ**
II. **การมีส่วนร่วมของ AI Sections/Structures**
III. **การล็อบบี้ของ AI ที่สำนักงานใหญ่ UN**
IV. **ความร่วมมือกับกลุ่ม Realizing Rights**
V. **ตารางเวลาการล็อบบี้ที่นิวยอร์ก**
VI. **ภาคผนวก A: ความเห็นของ AI ต่อ Outcome document จากการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ**
VII. **ภาคผนวก B: AI Sections/Structures ที่มีส่วนร่วมในงานรณรงค์เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ**
VIII. **ภาคผนวก C: รัฐภาคีที่กล่าวถึงสิทธิมนุษยชนในถ้อยแถลงระดับสูงระหว่างการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ**

I. วัตถุประสงค์ของ AI สำหรับการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2553 มีการออกจดหมายเวียนภายใน (AI Index: IOR 41/002/2553) ซึ่งกำหนดเป้าหมายโดยรวมของ AI ที่จะส่งเสริมให้ประเด็นสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการทำงานด้านเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ จดหมายดังกล่าวได้ขอให้ AI Sections/Structures รณรงค์กับรัฐบาลของตนเอง เพื่อประกันว่ามีรัฐต่าง ๆ จำนวนมากพอและหลากหลายที่เน้นย้ำความจำเป็นที่จะพัฒนากรอบเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษให้สอดคล้องกับพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน ในจดหมายได้ระบุถึงวัตถุประสงค์ของ AI ที่จะทำงานเพื่อให้รายงานประชุม (Outcome document) จากการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ครอบคลุมถึงถ้อยคำสำคัญเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ซึ่งจะเป็นโอกาสส่งเสริมการรณรงค์ของ AI ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น จากการอภิปรายก่อนที่การประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษจะเกิดขึ้น จะเห็นว่ามีการละเลยต่อพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน มีความเป็นไปได้ว่า AI จะไม่สามารถรณรงค์ให้มีการใช้ถ้อยคำและมีข้อเสนอแนะที่สนับสนุนสิทธิมนุษยชนใน Outcome document ได้ อย่างไรก็ตาม การมีถ้อยคำด้านสิทธิมนุษยชนแม้เพียงเล็กน้อยก็จะมีส่วนช่วยสนับสนุนการรณรงค์ในระดับสากล เพื่อแก้ปัญหาช่องว่างด้านสิทธิมนุษยชนในการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ และการสนับสนุนให้เน้นประเด็นสิทธิมนุษยชนในกรอบการทำงานระดับโลกเพื่อแก้ปัญหาความยากจนภายหลังปี 2558

ในวันที่ 13 สิงหาคม 2553 มีการออกจดหมายเวียน UNGA Action Circular (AI Index: IOR 41/018/2010) ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์อย่างเป็นรูปธรรมของ AI ในระหว่างการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ กล่าวคือ

1. สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติจะต้องรับรอง Outcome document จากการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ซึ่งครอบคลุมเจตจำนงที่จะสนับสนุนและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่าง

ยิ่งวาระการปฏิบัติงานของ Outcome document ซึ่งระบุพันธกรณีอย่างเป็นรูปธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชน เพื่อประกันว่าเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษจะเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนที่อยู่ชายขอบและเสียเปรียบมากสุด ***(ส่วนใหญ่บรรลุแล้ว)***

2. มีรัฐภาคีอย่างน้อย 40 แห่งแสดงความสนับสนุนในระหว่างการประชุมระดับสูงของสมัชชาใหญ่ เพื่อให้กิจกรรมตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศพัฒนาขึ้นมาจากมาตรฐานสิทธิมนุษยชน ***(บรรลุเพียงบางส่วน)***; และ
3. เลขาธิการ AI และข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UN HCHR) ได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการประชุมสุดยอด ***(บรรลุแล้ว)***

1. การมีพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนใน Outcome document จากการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

ที่ประชุมได้รับรอง Outcome document จากการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษอย่างเป็นเอกฉันท์เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2553 (http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/299) ท่าทีที่ AI แสดงต่อสาธารณะในส่วนที่เกี่ยวกับ Outcome document เป็นไปในลักษณะของการแสดงความผิดหวังต่อการที่ที่ประชุมสมัชชาใหญ่ไม่สามารถจำแนกขั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อแก้ปัญหาการเลือกปฏิบัติ การกีดกัน และอุปสรรคซึ่งขัดขวางไม่ให้กลุ่มต่าง ๆ เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการไม่มีกลไกรับผิดเพื่อประกันว่าจะมีการปฏิบัติตามคำสัญญาที่ให้ไว้ในการประชุมสุดยอด และกิจกรรมในอนาคตควรมีลักษณะสอดคล้องกับพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน

อย่างไรก็ตาม ความเห็นภายในของ AI มองว่าภาษาด้านสิทธิมนุษยชนที่ปรากฏใน Outcome document ถือว่ามากเกินความคาดหมายในเบื้องต้นแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Outcome document ยอมรับว่าสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษอย่างเป็นผล (OP53) มีการให้ความสำคัญต่อความเท่าเทียมทางเพศสภาพ และการส่งเสริมให้ผู้หญิงใช้สิทธิมนุษยชนได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งมีการอ้างอิงถึงพันธกรณีที่มีต่อสิทธิของผู้หญิง (OP54; OP72(a),(f),(g),(i),(k)) ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องทำงานมากขึ้นเพื่อลดความไม่เท่าเทียมและแก้ปัญหาการกีดกันและเลือกปฏิบัติ และการส่งเสริมให้เข้าถึงบริการสาธารณะและสังคมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (OP28; OP51; OP55; OP72(b)-(e)) ยอมรับการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ของทุกภาคส่วนในสังคม รวมทั้งคนจนและคนที่ด้อยโอกาส ทั้งหมดให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (OP36; OP72(f)) และมีการอ้างอิงถึงความสำคัญของสิทธิด้านอาหาร การศึกษา และสุขภาพ (OP70(u); OP71(a); OP75(a)) *โปรดดู A สำหรับรายละเอียดของความเป็นของ AI ที่มีต่อ Outcome document จากการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ*

2. ถ้อยแถลงจากการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

ในถ้อยแถลงจากการประชุมระดับสูงในระหว่างการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ มีจำนวนรัฐภาคี 67 ประเทศที่ระบุถึงประเด็นสิทธิมนุษยชน *โปรดดูภาคผนวก B สำหรับรายชื่อประเทศทั้งหมด* แม้ว่า 67 รัฐจะกล่าวถึงประเด็นสิทธิมนุษยชน แต่มีไม่ถึง 40 รัฐที่แสดงความสนับสนุนให้พัฒนากิจกรรมตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชน อย่างไรก็

ตาม จำนวนของรัฐแสดงถึงความเชื่อมโยงระหว่างสิทธิมนุษยชนกับการพัฒนา และรัฐหลายแห่งเน้นบทบาทที่สำคัญของสิทธิมนุษยชนในกิจกรรมตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

เบลเยียม สาธารณรัฐเช็ก ฟินแลนด์ นครรัฐวาติกัน ลัตเวีย ลิทัวเนีย มอลโดวา เนเธอร์แลนด์ ซามัว และ สวิตเซอร์แลนด์ เน้นอย่างยิ่งถึงความสำคัญที่ต้องส่งเสริมให้นโยบายการพัฒนาสอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชน และให้ตั้งอยู่บนหลักการสิทธิมนุษยชน **บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา**กล่าวว่า นโยบายระดับประเทศจะต้องมุ่งปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้พิการและชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ **เยอรมนี กายอานา อิตาลี ไนเจอร์ และโรมาเนีย** เน้นย้ำว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นสาเหตุของความยากจน และสนับสนุนการเคารพอย่างเต็มที่ต่อสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม ในขณะที่**แองโกลา โมร็อกโก สโลวะเกีย สโลวีเนีย แอฟริกาใต้ และปาเลสไตน์**เน้นถึงการบังคับใช้ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ เพื่อคุ้มครองและสนับสนุนสิทธิ**มนุษยชน แอนติกาและบาร์บูดา บูร์กินาฟาโซ โครเอเชีย และซูรินาเม** ระบุว่าเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษเป็นการแสดงออกถึงสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน **อัฟกานิสถาน ออสเตรเลีย คอสตาริกา เดนมาร์ก เอสโตเนีย คาซัคสถาน ลิกเตนสไตน์ ลักเซมเบิร์ก เปรู สวีเดน และสหรัฐอเมริกา** ตระหนักถึงความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดระหว่างสิทธิมนุษยชนกับการพัฒนา แต่ไม่ถึงกับพูดว่าการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเป็นสิ่งที่ไม่อาจขาดไปได้หากต้องการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ **เบลีซ คองโก แกมเบีย ไอร์แลนด์ ไมโครนีเซีย และเนปาล** เน้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนสิทธิของผู้หญิง ซึ่งช่วยให้เกิดความก้าวหน้าตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ แต่ผู้แทนของนครรัฐวาติกันกังวลอย่างยิ่งถึงถ้อยคำเกี่ยวกับ “อนามัยทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์” และ “การวางแผนครอบครัว” ซึ่งเป็นถ้อยคำที่ปรากฏใน Outcome document ของที่ประชุมสุดยอด ส่วนรัฐที่เหลือมีการอ้างอิงถึงสิทธิมนุษยชนอยู่บ้างในถ้อยแถลงของตน

นอกจากนั้น ประธานคณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) ในนามตัวแทนของ**สหภาพยุโรป (European Union)** เน้นว่าความยากจนสุดโต่งเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานสุด ส่วนผู้บริหารของ **UNDP** มีข้อสังเกตว่าการไม่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชนจะเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

รัฐภาคี 20 แห่งได้อ้างถึงหลักการสำคัญที่ครอบคลุมหลายภาคส่วน อย่างเช่น การมีส่วนร่วม การไม่เลือกปฏิบัติ การเข้าร่วม หรือความเท่าเทียมทางเพศสภาพและการสร้างความเข้มแข็งให้ผู้หญิง แม้จะไม่ได้ระบุถึงคำว่าสิทธิมนุษยชนอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **บราซิล หมู่เกาะมาร์แชลล์ และเซนต์ลูเซีย** มีข้อสังเกตถึงอุปสรรคภายในประเทศในการแก้ปัญหาการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง โดยเฉพาะความรุนแรงเนื่องจากเพศสภาพ **เคปเวิร์ด มองโกเลีย มอนเตเนโกร ไนเจอร์ ตุรกี อุรุกวัย และซิมบับเวย์** เน้นถึงการพัฒนาไม่มากนักในแง่การส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศสภาพและการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในกระบวนการตัดสินใจ **นอกจากนั้น ออสเตรีย บังคลาเทศ ฟิจิ มาซิโดเนีย มอริเชียส มอนเตเนโกร เซเนกัล เกาหลีใต้ ตุรกี อุรุกวัย และแซมเบีย** เน้นถึงปัญหาท้าทายอย่างต่อเนื่องในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้อ่อนแอที่สุด และการส่งเสริมให้พวกเขามีส่วนร่วมในกิจกรรมตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ **นอร์เวย์และรวันดา**มีข้อสังเกตว่าการสร้างความเข้มแข็งให้ผู้หญิงจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง สุดท้ายนายบัน คีมูน เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ

เน้นว่าความไม่เท่าเทียมจะทำลายความเป็นเอกภาพของสังคม แม้แต่ในประเทศที่ระบุว่ามีการพัฒนาอย่างมากตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

3. การมีส่วนร่วมของเลขาธิการ AI และ UN HCHR ในการประชุมโต๊ะกลมระหว่างการประชุมสุดยอด
ในวันที่ 22 กันยายน 2553 ซาลิล เช็ตตี (Salil Shetty) เลขาธิการ AI ได้เข้าร่วมในการประชุมย่อยเรื่อง *Widening and Strengthening Partnerships* ระหว่างการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ และในวันที่ 22 กันยายน นาวี พิลเลย์ (Navi Pillay) ข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ก็ได้เข้าร่วมในการประชุมย่อยเรื่อง *Addressing the Needs of the Most Vulnerable*

II. การมีส่วนร่วมของ AI Sections/Structures

มี AI Sections/Structures 50 แห่งที่เข้าร่วมในการล็อบบี้และรณรงค์เพื่อเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ AI Sections/Structures 29 แห่งได้ขอเข้าพบเจ้าหน้าที่รัฐบาลอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษและสิทธิมนุษยชน AI Sections/Structures 43 แห่งได้ส่งจดหมายล็อบบี้และ/หรือสิ่งพิมพ์ของ AI เกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษไปให้กับกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (หนังสือชื่อ *From Promises to Delivery*) AI Sections/Structures 31 แห่งเข้าร่วมในการส่งจดหมายและจัดกิจกรรมสาธารณะเพื่อรณรงค์ให้เกิดความตระหนักต่อเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษและสิทธิมนุษยชน AI Sections/Structures 15 แห่งเข้าร่วมและให้ความเห็นต่อเวทีประชุมสาธารณะที่จัดโดย NGO หรือเป็นเวทีปรึกษาหารือกับรัฐบาลในเรื่องเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ *โปรดดูภาคผนวก C สำหรับรายชื่อ AI Sections/Structures ทั้งหมด สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการล็อบบี้และการรณรงค์ของ Sections/Structures โปรดดู MDG Lobby Chart ซึ่งปรับปรุงข้อมูลล่าสุดเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2553*

III. การล็อบบี้ของ AI ที่สำนักงานใหญ่ UN

เนื่องจากการรณรงค์ Demand Dignity ที่เพิ่งเริ่มต้นขึ้นและการทำงานของ AI ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ สิ่งที่ AI ต้องการเน้นในเบื้องต้นได้แก่ (ก) การทำความรู้จักหน่วยงานต่าง ๆ ของ UN ให้มากขึ้น รวมทั้งบรรดานักการทูตโดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา (อย่างเช่น UNDP และ Second Committee of the UN General Assembly) และ (ข) การทำให้งานเกี่ยวกับความยากจนและเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของ AI เป็นที่รู้จักมากขึ้น โดยการเผยแพร่เอกสาร ซึ่งรวมทั้งรายงาน *Half-hearted Half Measures* ที่จัดพิมพ์เมื่อเดือนพฤษภาคม 2552

ในวันที่ 15 ตุลาคม 2552 ไอรีน ข่าน เลขาธิการ AI ในขณะนั้นได้พบกับนายบัน คีมูน เลขาธิการ UN[1] และได้พบกับ Helen Clark ผู้บริหาร UNDP เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับโครงการรณรงค์ Demand Dignity Campaign ซึ่งเป็นโครงการใหม่ของ AI และรายงาน *The Unheard Truth: Poverty and Human Rights* และความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้สิทธิมนุษยชนเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

[1] สำหรับใบแถลงข่าวของ UN ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมครั้งนี้ โปรดดู:
http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=32570&Cr=human+rights&Cr1=poverty&Kw1=irene+khan&Kw2=&Kw3=

ในเดือนเมษายนและพฤษภาคม 2553 ทางสำนักงาน AI ประจำ UN ที่กรุงนิวยอร์กและเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเลขาธิการได้เพิ่มความพยายามล็อบบี้เกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ มีการประชุมร่วมกับเอกอัครราชทูตและผู้ชำนาญการจากหน่วยงานการทูตประจำ UN 32 แห่ง โดย 23 แห่งเป็นผู้แทนการทูตจากประเทศที่มี AI Sections/Structures ได้แก่ **ออสเตรเลีย เบลเยียม แคนาดา ชิลี เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ญี่ปุ่น มาเลเซีย โมร็อกโก เนปาล เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ โปรตุเกส เซเนกัล สโลวะเกีย สเปน แอฟริกาใต้ เกาหลีใต้ สวิตเซอร์แลนด์ อุรุกวัย และสหรัฐอเมริกา** รวมทั้ง**สหภาพยุโรป** เก้าประเทศที่เหลือได้แก่ **บราซิล อียิปต์ อินเดีย กัวเตมาลา ลิเบีย ลิกเตนสไตน์ มัลดีฟส์ ไนเจอร์ และแทนซาเนีย**

นอกจากนั้น สำนักงาน AI ประจำ UN ที่กรุงนิวยอร์ก ยังได้พบกับเจ้าหน้าที่ UN หลายคนเพื่อพูดคุยถึงเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ อย่างเช่น:

- Robert Orr, Assistant Secretary-General for Policy Coordination and Strategic Planning;
- Nikhil Seth, Director, Office for ECOSOC Support and Coordination at UN-DESA;
- Gary Conille, Team Leader, MDG Support Team/Poverty Group, Bureau for Development Policy, UNDP;
- Paul Ladd, Acting Team Leader, MDG Support Team/Poverty Group, Bureau for Development Policy, UNDP;
- Julia Kercher Policy Analyst, Bureau for Development Policy, UNDP;
- นายบัน คีมูน เลขาธิการ UN

IV. ความร่วมมือกับกลุ่ม Realizing Rights

AI ได้ร่วมมือกับ Mary Robinson ประธานกลุ่ม Realizing Rights และอดีตข้าหลวงใหญ่ด้านสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ในการจัดการประชุมสองครั้งกับรัฐภาคีเมื่อปี 2552 และ 2553 เพื่อแสวงหาพันธมิตรที่จะทำงานส่งเสริมให้สิทธิมนุษยชนเป็นส่วนหนึ่งของ Outcome document จากการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ การประชุมครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2552 โดยทางผู้แทนการทูตของสวิตเซอร์แลนด์ประจำสหประชาชาติเป็นเจ้าภาพ รัฐภาคีจากสหภาพยุโรป แทนซาเนีย ออสเตรเลีย และตุรกี ได้เข้าร่วมในการประชุมครั้งนี้ การประชุมครั้งที่สองมีขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2552 ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่มาจากสหภาพยุโรป และประเทศอื่น ๆ ในยุโรป รวมทั้งบราซิล เนื่องจากไปชนกับการประชุมด่วนที่ UN กลุ่มประเทศ G77 ที่เชิญไว้จึงไม่สามารถเข้าร่วมได้

นอกจาก NGO แล้ว เจ้าหน้าที่ UN และรัฐบาลจำนวนมากก็ได้เข้าร่วมในการประชุม AI-Realizing Rights Conference *Human Rights: Foundation for Progress on the MDG* ในเดือนมิถุนายน 2553 โดยประกอบด้วยรองข้าหลวงใหญ่ด้านสิทธิมนุษยชนและเจ้าหน้าที่ UN คนอื่น ๆ ผู้ชำนาญการอิสระด้านน้ำและอนามัยและที่เกี่ยวกับชนกลุ่มน้อย (Independent Experts on Water and Sanitation and on Minorities) สมาชิก ESCR Committee และผู้แทนจากตัวแทนการทูตแห่งสหประชาชาติและรัฐบาล 23 แห่ง ได้แก่ โบลิเวีย **บราซิล ชิลี ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส กัวเตมาลา อิหร่าน ไอร์แลนด์ อิตาลี ไลบีเรีย มาเลเซีย เม็กซิโก มองโกเลีย**

เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ โปรตุเกส รัสเซีย แอฟริกาใต้ สวิตเซอร์แลนด์ และสหรัฐอเมริกา

V. ตารางเวลาการล็อบบี้ที่นิวยอร์ก

- 28 พฤษภาคม 2552 – จัดพิมพ์เอกสารเพื่อการรณรงค์ด้านเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ เรื่อง *Half-hearted Half Measures*
- 12 มิถุนายน 2552 – Mary Robinson ประชุมกับรัฐภาคีต่าง ๆ
- 15 ตุลาคม 2552 – ไอรีน ข่าน ประชุมกับบัน คีมูน เลขาธิการ UN และ Helen Clark ผู้บริหารของ UNDP และการตีพิมพ์หนังสือของไอรีน ข่านที่ชื่อ *The Unheard Truth: Poverty and Human Rights*
- 30 พฤศจิกายน 2552 – Mary Robinson ประชุมกับรัฐภาคีต่าง ๆ
- มกราคม 2553 – จัดทำร่างรายงานเพื่อล็อบบี้เลขาธิการ UN (*Keeping the Promise*) สำนักงาน AI ประจำ UN ที่กรุงนิวยอร์ก ใช้รายงานเพื่อล็อบบี้
- 26 กุมภาพันธ์ 2553 – มีการแก้ไขปรับปรุงรายงาน *Keeping the Promise* เพื่อเสนอต่อเลขาธิการ UN
- 12 เมษายน 2553 – นักรณรงค์เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษเข้าร่วมงานกับสำนักงาน AI ประจำ UN ที่กรุงนิวยอร์ก
- 12-16 เมษายน 2553 – Polly Truscott (สำนักงาน AI ประจำ UN ที่กรุงนิวยอร์ก), David Petrasek, และ Rajat Khosla (IS) ล็อบบี้ตัวแทนการทูต UN
- 26-28 พฤษภาคม 2553 – Polly Truscott (สำนักงาน AI ประจำ UN ที่กรุงนิวยอร์ก), David Petrasek, และ Savio Carvalho (IS) ล็อบบี้ตัวแทนการทูต UN
- 10 มิถุนายน 2553 – Realizing Rights Conference *Human Rights: Foundation for Progress on the MDG* และการเปิดตัวรายงาน AI เรื่องเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ *From Promises to Delivery* Conference Communiqué (AI Index: IOR 41/016/2553)
- 14-15 มิถุนายน 2553 – การประชุมอย่างไม่เป็นทางการกับภาคประชาสังคมว่าด้วยเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ จัดโดยสมัชชาใหญ่ UN
- 23 มิถุนายน 2553 – สำนักงาน AI ประจำ UN ที่กรุงนิวยอร์กและ GCAP พบกับนายบัน คีมูน เลขาธิการ UN และมีการส่งมอบจดหมายเปิดผนึกว่าด้วยเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Polly Truscott แห่งสำนักงาน AI ประจำ UN ที่กรุงนิวยอร์ก ได้แสดงความเห็นของ AI ต่อแผนปฏิบัติการร่วมด้านสุขภาพผู้หญิงและเด็กของเลขาธิการ UN
- 30 มิถุนายน 2553 – AI เสนอความเห็นต่อแผนปฏิบัติการร่วมด้านสุขภาพผู้หญิงและเด็กของเลขาธิการ UN
- 22 กันยายน 2553 — ซาลิล เช็ตตี เลขาธิการ AI เป็นตัวแทน AI เข้าร่วมการประชุมย่อยเรื่อง *Widening and Strengthening Partnerships* ในระหว่างการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

ภาคผนวก A

<u>ความเห็นของ AI ต่อ Outcome document จากการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (A/64/L.72)</u>

<u>พาดหัว</u>

ประเด็นการเพิกเฉย: ผู้นำโลกล้มเหลวที่จะเห็นชอบต่อปฏิบัติการเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และช่วยให้เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษเป็นประโยชน์ต่อคนที่ยากจนและด้อยโอกาสมากที่สุดในโลก

1. Outcome document ไม่ได้ระบุขั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรมที่รัฐบาลต่าง ๆ จะกระทำเพื่อแก้ปัญหาการเลือกปฏิบัติ การกีดกัน และอุปสรรคที่กลุ่มต่าง ๆ ต้องเผชิญในการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน แม้จะมีหลักฐานมากมายแสดงให้เห็นว่าคนยากจนที่สุดในโลก ถูกทอดทิ้งในระหว่างการทำงานตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

2. ไม่มีการกำหนดกลไกเพื่อรับผิดหรือเพื่อตรวจสอบอย่างแท้จริง เพื่อประกันว่าจะมีการปฏิบัติตามพันธกิจที่ให้ไว้ระหว่างการประชุมสุดยอด และเพื่อให้กิจกรรมในอนาคตสอดคล้องกับพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน ผู้นำโลกเอาแต่พูดว่า “เชื่อใจพวกเราสิ”

3. แม้ภายหลัง 60 ปีของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน หรือกว่า 40 ปีภายหลังกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ผู้นำประเทศในโลกยังคงถกเถียงว่าพันธกรณีเหล่านี้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายหรือไม่ หรือแม้แต่จะสามารถอ้างอิงได้หรือไม่

<u>ทำไมเราถึงคิดว่าผู้นำโลกล้มเหลว</u>

- การเจรจาเกี่ยวกับ Outcome document สะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลยังแยกกันระหว่างเจตจำนงในการพัฒนากับพันธกรณีที่มีต่อกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ในหลายกรณี เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษยังเป็นแค่กรอบอ้างอิงที่ไม่มีผลต่อความพยายามของรัฐบาลในการปฏิบัติตามพันธกรณีสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ทั้งในเรื่องการศึกษา สุขภาพ อาหารและอื่น ๆ
- Outcome document ไม่ครอบคลุมถึงเจตจำนงของรัฐที่จะทบทวนกฎหมาย นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เป็นอยู่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ และเพื่อพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศสำหรับทุกคน
- Outcome document ไม่ได้ระบุให้รัฐบาลต้องกำหนดเป้าหมายในแง่ของระยะเวลา เพื่อส่งเสริมให้เกิดสิทธิด้านอาหาร การศึกษา สุขภาพ ที่อยู่อาศัย น้ำ การมีงานทำ และสุขอนามัย โดยคำนึงถึงระดับความก้าวหน้าและทรัพยากรที่มีอยู่
- Outcome document ไม่สามารถแก้ไขสาเหตุที่รากเหง้าของการที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษได้ ในวาระการปฏิบัติ ไม่มีการกำหนดมาตรการที่เป็นรูปธรรมเพื่อแก้ปัญหาการเลือก

ปฏิบัติและอุปสรรคอื่น ๆ ที่กลุ่มซึ่งถูกกีดกันต้องเผชิญอยู่ ยกตัวอย่างเช่น เรื่องของการยุติการตั้งครรภ์ที่ไม่ปลอดภัยที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข แม้จะเป็นสาเหตุสำคัญของการเสียชีวิตของแม่ และถือว่าเป็นการเอาผิดทางอาญาต่อการทำแท้งรวมทั้งการใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน

- เรายินดีอย่างยิ่งที่มีความตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องให้ความสำคัญต่อสาเหตุที่รากเหง้า ซึ่งเชื่อมโยงกับปัญหาการเสียชีวิตของแม่ อย่างไรก็ตาม Outcome document ส่วนใหญ่แล้วจะเน้นการแก้ปัญหาโดยใช้ระบบสุขภาพ ในขณะที่ปัจจัยสำคัญอื่น ๆ ทั้งในด้านกฎหมาย วัฒนธรรม และอุปสรรคอื่น ๆ ที่ขัดขวางการเข้าถึงอนามัยเจริญพันธุ์ อนามัยทางเพศ และอนามัยของแม่ยังดำรงอยู่
- แม้ว่าจำนวนผู้ขาดแคลนที่อยู่อาศัยและอยู่ในสภาพที่เลวร้าย (อย่างเช่น สลัม) จะเพิ่มจำนวนขึ้นมาก แต่นอกจากการอ้างถึงการบรรลุเป้าหมายระดับโลกอย่างผิวเผินแล้ว ไม่มีข้อเสนอให้รัฐบาลจัดทำเป้าหมายระดับชาติเกี่ยวกับสลัมเลย Outcome document ไม่ได้จำแนกขั้นตอนปฏิบัติที่สำคัญ ที่จะช่วยแก้ปัญหาของคนที่อยู่ในสภาพชีวิตเหล่านั้น อย่างเช่น การกำหนดให้ผู้เช่าบ้านมีความมั่นคงในสัญญาเช่าอยู่บ้าง และการคุ้มครองไม่ให้มีการไล่รื้อ แม้ว่าการกระทำเช่นนั้นจะขัดขวางความพยายามให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ
- Outcome document ยังคงอ้างถึงเมืองต่าง ๆ ที่ไม่มีสลัมอยู่ และการลดประชากรในสลัม แม้จะมีความเสี่ยงอย่างชัดเจนว่า การกระทำเช่นนั้นจะส่งเสริมให้เกิดการโยกย้ายประชาชนที่อยู่ในสลัมจำนวนมาก ซึ่งมักเกิดขึ้นโดยไม่มีมาตรการป้องกันการบังคับไล่รื้อ
- ไม่มีการกำหนดมาตรการปฏิบัติ เพื่อแก้ปัญหาการเลือกปฏิบัติที่สำคัญ อย่างเช่น การเลือกปฏิบัติที่ชนกลุ่มน้อยและผู้พิการต้องเผชิญ แม้จะมีหลักฐานว่าชนกลุ่มน้อยและผู้พิการมักไม่สามารถเข้าถึงหรือไม่สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้เลยในหลายประเทศ
- แม้จะมีการยอมรับถึงความจำเป็นที่ต้องเคารพต่อสิทธิของชนพื้นเมือง แต่ที่ประชุมสุดยอดก็ไม่ได้จำแนกมาตรการใด ๆ ที่รัฐอาจปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาได้ แม้จะมีหลักฐานจาก UN ว่า ในบรรดาคนยากจนและยากจนมากจะประกอบด้วยชนพื้นเมืองเป็นจำนวนมากกว่ากลุ่มอื่น แต่การเข้าถึงบริการด้านสุขภาพและการศึกษาของพวกเขา ก็มักจะต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ และพวกเขายังมีความเสี่ยงต่อผลกระทบเนื่องจากการทำลายสิ่งแวดล้อม
- Outcome document ไม่ได้กำหนดให้รัฐต่าง ๆ ต้องมีกลไกที่เป็นผลทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษได้
- Outcome document แทบไม่ได้พูดถึงบทบาทของศาล หน่วยงานกำกับดูแล และบทบาทของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเลย
- ในระดับนานาชาติ ECOSOC Development Cooperation Forum และ Annual Ministerial Review ถือว่าเป็นหน่วยงานที่ช่วยติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ แต่ก็เป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพน้อยที่จะตรวจสอบการปฏิบัติตามพันธกรณีสิทธิมนุษยชนของประเทศต่าง ๆ และมักเป็นกระบวนการรายงานโดยสมัครใจ มากกว่าเป็นการบังคับ มีเพียงเจ็ดประเทศที่นำเสนอรายงานความก้าวหน้าการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษในที่ประชุมประจำปีระดับรัฐมนตรีของ ECOSOC เมื่อปี 2552 ในทำนองเดียวกันกระบวนการทบทวนประจำปีของสมัชชาใหญ่ก็มักไม่ครอบคลุมต่อประเด็นสิทธิมนุษยชน

- Outcome document ไม่ได้แก้ปัญหาความจำเป็นที่จะต้องประกันให้มีเสรีภาพในการแสดงออก การรวมตัวเป็นองค์กรและการจัดตั้ง รวมทั้งไม่ได้ใส่ใจต่อความพยายามที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน และไม่ได้กล่าวถึงสิทธิด้านข้อมูลข่าวสาร
- แผนยุทธศาสตร์ระดับโลกเพื่อสุขภาพผู้หญิงและเด็กของเลขาธิการ UN ซึ่งปรากฏอยู่ใน Outcome document เรียกร้องให้องค์การอนามัยโลก*กำหนดกระบวนการ*สำหรับการรายงานผล การกำกับดูแลและความรับผิดในระดับโลกในส่วนที่เกี่ยวกับสุขภาพของผู้หญิงและเด็ก และไม่ได้กำหนดแนวทางที่จะนำมิติด้านสิทธิมนุษยชนมารวมไว้ด้วย

<u>อย่างไรก็ตาม เราควรยินดีที่ Outcome document</u>

- แสดงความตระหนักว่าสิทธิมนุษยชนเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อให้การปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษเป็นผล
- เน้นย้ำความเท่าเทียมทางเพศสภาพและการที่ผู้หญิงได้รับซึ่งสิทธิมนุษยชนทั้งปวงอย่างเต็มที่ และอ้างอิงถึงพันธกิจที่มีอยู่เพื่อสิทธิสตรี
- ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องพยายามมากขึ้นเพื่อลดความไม่เท่าเทียมและแก้ปัญหาการกีดกันและการเลือกปฏิบัติ และการส่งเสริมให้มีการเข้าถึงบริการสาธารณะและสังคมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
- ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ของทุกภาคส่วนในสังคม โดยเฉพาะคนยากจนและคนด้อยโอกาสที่จะเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ
- อ้างอิงถึงความสำคัญของสิทธิด้านการศึกษา สุขภาพและอาหาร

<u>หากรัฐบาลจริงจังที่จะส่งเสริมให้เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษมีประโยชน์ต่อผู้ด้อยโอกาส พวกเขาสามารถและจะต้องดำเนินตามขั้นตอนต่อไปนี้โดยทันที:</u>

1. ประกันให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชน
    - รัฐต่าง ๆ ต้องทบทวนนโยบายและยุทธศาสตร์แห่งชาติ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ โดยเปรียบเทียบกับพันธกรณีสิทธิมนุษยชนของตน รวมทั้งการยกเลิกกฎหมายและการปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ
2. ต่อต้านการกีดกันและการเลือกปฏิบัติ
    - รัฐจะต้องประกันว่าความพยายามให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ต้องมุ่งที่การแก้ไขปัญหาการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ ให้ความสำคัญกับกลุ่มชายขอบ และดำเนินการตามพันธกิจเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศสภาพ
3. กำหนดและดำเนินการตามเป้าหมายระดับประเทศเพื่อการพัฒนา
    - รัฐต่าง ๆ จะต้องกำหนดและดำเนินการตามเป้าหมายระดับชาติที่มีระยะเวลาชัดเจน เพื่อให้บรรลุสิทธิด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม นอกเหนือจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ และให้เกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้นสุด โดยใช้ทรัพยากรในประเทศ และความช่วยเหลือจากระหว่างประเทศ

4. ประกันให้มีการเข้าร่วมอย่างเต็มที่และมีการอธิบายข้อมูลได้ทราบ
    - รัฐต่าง ๆ จะต้องถือว่าการเข้าร่วมเป็นสิทธิอีกอย่างหนึ่ง ไม่ใช่แค่แนวปฏิบัติที่ดี และต้องประกันว่าคนยากจนสามารถเข้าร่วมอย่างจริงจังในการวางแผน ติดตามผล และปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษในทุกระดับ
5. พัฒนากลไกระดับประเทศและระหว่างประเทศให้เกิดการตรวจสอบได้
    - รัฐบาลควรประกันให้เกิดกลไกการตรวจสอบที่เป็นผล ทั้งในรูปของศาลหรือหน่วยงานกำกับดูแล โดยควรสามารถทำหน้าที่ตรวจสอบว่ามีการปฏิบัติตามพันธกรณีสิทธิมนุษยชนในเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของตนเองหรือไม่ และหาทางเยียวยาอย่างเหมาะสมหากมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนขึ้น
    - รัฐควรรายงานผลการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ในรายงานที่เสนอตาม Universal Periodic Review of the Human Rights ของสภาสิทธิมนุษยชนและกลไกสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ
    - กระบวนการตรวจสอบและกลไกรับผิดใด ๆ เกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ควรให้ความสำคัญกับสิทธิมนุษยชน
6. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนสิทธิมนุษยชน
    - ประกันว่าความร่วมมือและความช่วยเหลือระหว่างประเทศใด ๆ มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษสอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชน

ภาคผนวก B

AI Sections/Structures ที่ได้เข้าพบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลอย่างน้อยหนึ่งครั้ง:

1. AI EIO
2. AI ออสเตรีย
3. AI เบลเยียม
4. AI แคนาดา
5. AI โครเอเชีย
6. AI เดนมาร์ก
7. AI ฟินแลนด์
8. AI ฝรั่งเศส
9. AI เยอรมนี
10. AI ฮังการี
11. AI ไอซ์แลนด์
12. AI ไอร์แลนด์
13. AI อิตาลี
14. AI มอริเชียส
15. AI เนเธอร์แลนด์
16. AI นอร์เวย์
17. AI ฟิลิปปินส์
18. AI โปแลนด์
19. AI เซเนกัล
20. AI สโลวะเกีย
21. AI สโลวีเนีย
22. AI สเปน
23. AI แอฟริกาใต้
24. AI สวีเดน
25. AI สวิตเซอร์แลนด์
26. AI โตโก
27. AI สหราชอาณาจักร
28. AI อุรุกวัย
29. AI สหรัฐอเมริกา

AI Sections/Structures ที่ส่งจดหมายล็อบบี้หรือส่งรายงาน *From Promises to Delivery* ให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล:

1. AI EIO
2. AI อาร์เจนตินา
3. AI ออสเตรีย
4. AI เบนิน
5. AI เบลเยียม
6. AI บูร์กินาฟาโซ

7. AI แคนาดา
8. AI โกตดิวัวร์
9. AI โครเอเชีย
10. AI สาธารณรัฐเช็ก
11. AI เดนมาร์ก
12. AI ฟินแลนด์
13. AI ฝรั่งเศส
14. AI กานา
15. AI กรีซ
16. AI ฮังการี
17. AI ไอซ์แลนด์
18. AI ไอร์แลนด์
19. AI อิตาลี
20. AI ลักเซมเบิร์ก
21. AI มอริเชียส
22. AI เม็กซิโก
23. AI เนปาล
24. AI เนเธอร์แลนด์
25. AI นิวซีแลนด์
26. AI นอร์เวย์
27. AI ปารากวัย
28. AI ฟิลิปปินส์
29. AI โปแลนด์
30. AI โปรตุเกส
31. AI เซเนกัล
32. AI เซียร์ราลีโอน
33. AI สโลวะเกีย
34. AI สโลวีเนีย
35. AI สเปน
36. AI เกาหลีใต้
37. AI สวีเดน
38. AI สวิตเซอร์แลนด์
39. AI ไทย
40. AI โตโก
41. AI สหราชอาณาจักร
42. AI อุรุกวัย
43. AI สหรัฐอเมริกา
44. AI เวเนซุเอลา

AI Sections/Structures ที่ทำจดหมายและมีปฏิบัติการต่อสาธารณะเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ:

1. AI ออสเตรเลีย
2. AI บูร์กินาฟาโซ
3. AI แคนาดา
4. AI ชิลี
5. AI โครเอเชีย
6. AI เดนมาร์ก
7. AI ฝรั่งเศส
8. AI กานา
9. AI ฮังการี
10. AI ไอร์แลนด์
11. AI อิตาลี
12. AI ลักเซมเบิร์ก
13. AI มอริเชียส
14. AI เม็กซิโก
15. AI เนปาล
16. AI เนเธอร์แลนด์
17. AI ปารากวัย
18. AI เปรู
19. AI ฟิลิปปินส์
20. AI โปรตุเกส
21. AI มอสโค
22. AI เซียร์ราลีโอน
23. AI สโลวีเนีย
24. AI สเปน
25. AI เกาหลีใต้
26. AI สวิตเซอร์แลนด์
27. AI ไทย
28. AI โตโก
29. AI สหราชอาณาจักร
30. AI อุรุกวัย
31. AI สหรัฐอเมริกา

AI Sections/Structures ที่เข้าร่วมหรือให้ความเห็นต่อเวทีสาธารณะหรือการประชุมปรึกษาหารือเรื่องเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ:

1. AI EIO
2. AI เบลเยียม
3. AI ฝรั่งเศส
4. AI กานา
5. AI ฮังการี
6. AI ไอร์แลนด์
7. AI ลักเซมเบิร์ก
8. AI มอริเชียส
9. AI เนเธอร์แลนด์
10. AI นอร์เวย์
11. AI ปารากวัย
12. AI ฟิลิปปินส์
13. AI โปแลนด์
14. AI สวิตเซอร์แลนด์
15. AI สหราชอาณาจักร

ภาคผนวก C

รัฐภาคีที่กล่าวถึงสิทธิมนุษยชนในถ้อยแถลงระดับสูงระหว่างการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ:

1. อัฟกานิสถาน
2. อันดอร์รา
3. แองโกลา
4. แอนติกาและบาร์บูดา
5. อาร์เจนตินา
6. อาร์เมเนีย
7. ออสเตรเลีย
8. อาเซอร์ไบจาน
9. เบลเยียม *
10. เบลีซ
11. โบลิเวีย
12. บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
13. บูร์กินาฟาโซ
14. จีน
15. คองโก
16. คอสตาริกา
17. โครเอเชีย
18. คิวบา
19. สาธารณรัฐเช็ก*
20. เดนมาร์ก
21. เอลซัลวาดอร์
22. เอสโตเนีย
23. ฟินแลนด์ *
24. แกมเบีย
25. เยอรมนี
26. กรีซ
27. กายอานา
28. ฮอนดูรัส
29. นครรัฐวาติกัน*
30. ฮังการี
31. ไอซ์แลนด์
32. อิหร่าน
33. ไอร์แลนด์
34. อิตาลี
35. คาซัคสถาน
36. คูเวต
37. ลัตเวีย *
38. ลิเบีย
39. ลิกเตนสไตน์
40. ลิทัวเนีย *
41. ลักเซมเบิร์ก
42. มัลดีฟส์
43. เม็กซิโก
44. มอลโดวา *
45. โมร็อกโก
46. เนปาล
47. เนเธอร์แลนด์ *
48. นิการากัว
49. ไนเจอร์
50. ปาเลสไตน์
51. เปรู
52. กาตาร์
53. โรมาเนีย
54. ซามัว *
55. เซนต์คิตส์และเนวิส
56. สโลวะเกีย
57. สโลวีเนีย
58. แอฟริกาใต้
59. ซูดาน
60. ซูรินาเม
61. สวีเดน
62. สวิตเซอร์แลนด์*
63. สหราชอาณาจักร
64. สหรัฐอเมริกา
65. อุซเบกิสถาน
66. วานูอาตู
67. เวเนซุเอลา

* แสดงว่าเป็นรัฐซึ่งมีถ้อยแถลงด้านสิทธิมนุษยชนที่ค่อนข้างเข้มแข็งระหว่างการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ